

Брюксел, 19 ноември 2025 г.
(OR. en)

15640/25

Междуинституционално досие:
2025/0367 (NLE)

ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 19 ноември 2025 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

Относно: Предложение за
РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
относно позицията, която трябва да се заеме от името на
Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по
Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с
насилието над жени и домашното насилие на неговото 19-о
заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани
към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна
страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани с
институциите и публичната администрация на Съюза

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 713 final.

Приложение: COM(2025) 713 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 19.11.2025 г.
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на неговото 19-о заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на 19-ото заседание на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Истанбулската конвенция“ или „Конвенцията“) от 11 декември 2025 г. във връзка с предвиденото приемане на осем проекта на препоръки и един проект на заключения, адресирани до девет държави — страни по Конвенцията, относно прилагането от тяхна страна на Конвенцията.²

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Истанбулската конвенция

С Истанбулската конвенция се установява всеобхватен и хармонизиран набор от правила за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие в Европа и извън нея. Конвенцията влезе в сила на 1 август 2014 г.

ЕС подписа Конвенцията през юни 2017 г. и приключи процедурата по присъединяване с депозирането на 28 юни 2023 г. на два инструмента за утвърждаване, с което задейства влизането в сила на Конвенцията за ЕС на 1 октомври 2023 г. ЕС се присъедини към Конвенцията по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹, и въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане². Всички държави — членки на ЕС, са подписали Конвенцията, а 22 от тях са я ратифицирали³.

2.2. Комитетът на страните

Комитетът на страните⁴ се състои от представителите на страните по Конвенцията. Страните трябва да се стремят да номинират като свои представители експерти от възможно най-висок ранг в областта на превенцията и борбата с насилието над жени и домашното насилие⁵. Задачите, възложени на Комитета на страните, са изброени в член 1 от неговия процедурен правилник⁶. На 1 октомври 2023 г. ЕС стана страна по

---

¹ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4 ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Статус на ратифицирането към 12.11.2025 г.: AT (2013 г.); BE (2016 г.); CY (2017 г.); DE (2017 г.); DK (2014 г.); IE (2019 г.); EL (2018 г.); ES (2014 г.); EE (2017 г.); FI (2015 г.); FR (2014 г.); HR (2018 г.); IT (2013 г.); LU (2018 г.); MT (2014 г.); NL (2015 г.); PL (2015 г.); PT (2013 г.); RO (2016 г.); SI (2015 г.); SV (2014 г.); LV (2023 г.).

⁴ [Комитет на страните — Истанбулска конвенция, Действия срещу насилието над жени и домашното насилие \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Член 2.1.б от процедурния правилник на Комитета на страните.

⁶ Документ IC-CP(2015)2, приет на 4 май 2015 г.

Конвенцията и съответно член на Комитета на страните (член 67, параграф 1 от Конвенцията).

2.3. Механизмът за мониторинг по Истанбулската конвенция

С Истанбулската конвенция се създава специален механизъм за мониторинг, за да се гарантира ефективното ѝ прилагане от страните по нея⁷. Целта е да се оцени начинът, по който Конвенцията се прилага на практика, и да се предоставят насоки на страните. Механизмът за мониторинг се състои от два отделни, но взаимодействащи си органа: независим експертен орган — Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO); и Комитета на страните.

GREVIO е независима експертна група, натоварена със задачата да следи за изпълнението на Конвенцията за всяка отделна държава в съответствие с член 66, параграф 1 от Конвенцията. Процедурата за мониторинг е изложена в член 68 от Конвенцията. В съответствие с член 68, параграф 1 от Конвенцията новите страни по нея са длъжни да представят доклад (въз основа на въпросник, изготвен от GREVIO), в който се описват подробно законодателните и другите мерки, предприети от тях с цел привеждане в действие на Конвенцията. GREVIO изготвя доклад относно мерките, предприети от съответната страна за прилагане на Конвенцията, и предлага начини, по които страната може да се справи с констатираните проблеми⁸.

Въз основа на доклада на GREVIO и в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията Комитетът на страните може да приеме препоръки, адресирани до съответната страна, относно прилагането на Конвенцията и да определи срок, в който страната да представи отговор относно изпълнението на препоръките. Въз основа на тази разпоредба Комитетът на страните приема препоръки към страните, в които се прави разграничение между действия, които трябва да бъдат предприети възможно най-скоро, с изискване страната да докладва в срок от три години, и действия, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на тригодишния срок страната трябва да докладва на Комитета на страните за напредъка, постигнат при изпълнението на препоръките, адресирани до нея. Въз основа на тази информация, както и на всяка получена допълнителна информация, секретариатът на Комитета⁹ изготвя заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на всяка от подложените на преглед страни, които се приемат от Комитета на страните.

Тъй като процедурата за базова оценка е приключила за почти всички страни, в края на 2022 г. GREVIO взе решение да пристъпи към следващия етап от оценката. Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка на GREVIO след базовата оценка се разделят на кръгове (наричани по-нататък „кръгове за тематична оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие“, който се провежда през периода 2023—2031 г. Базовата оценка обхваща около 60 члена от Истанбулската конвенция, а новата процедура за тематична оценка засяга 20 члена, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. С тези членове се определят стандарти за правоприлагащите органи, участниците в областта на наказателното правосъдие, предоставянето на общи и специализирани услуги за

⁷ Член 1, параграф 2 от Истанбулската конвенция.

⁸ Член 68, параграф 10 от Истанбулската конвенция.

⁹ Приложимата процедура за надзор на изпълнението и докладването е определена в „Рамка за надзор на изпълнението на препоръките, отправени към държавите — страни по Конвенцията“, приета от Комитета на страните на 13 април 2021 г., IC-CP/Inf(2021)2.

подкрепа на жертвите, както и общ подход, съобразен с нуждите на жертвите. Целта е да се осигури по-задълбочена оценка на тези области, като вниманието се съсредоточи върху постигнатия напредък по всеки член.

В точка 305 от своето Становище 1/19 от 6 октомври 2021 г. по дело „Истанбулска конвенция“¹⁰, Съдът на ЕС прие, че значителна част от задълженията по Конвенцията по същество обвързват Съюза по отношение на персонала в неговата администрация, както и по отношение на гражданите, посещаващи помещенията и сградите на неговите институции, агенции и органи. Що се отнася до 20-те конкретни разпоредби, обхванати от първия кръг за тематична оценка, Съдът потвърди, че 17 от тези разпоредби се прилагат и по отношение на Съюза и неговата собствена публична администрация, а именно всички горепосочени разпоредби без членове 3, 31 и 48 от Конвенцията. Същевременно обхватът на задълженията на Съюза следва да се тълкува, като се имат предвид специфичното естество и правомощия на Съюза. По-специално, тъй като публичната администрация на Съюза не разполага с правомощия за правоприлагане, препоръките по отношение на правоприлагането, като например издаването на незабавни заповеди за забрана, следва да се тълкуват като изискване да се гарантира безопасността на жертвите, доколкото неговите правомощия го позволяват, например като се отказва достъп на предполагаемите извършители до помещенията на институциите.

На заседанието си през декември 2024 г. Комитетът на страните прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от него във връзка с докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг на тематична оценка¹¹.

Досега практиката на Комитета на страните беше да приема препоръки и заключения въз основа на консенсус по време на заседанията си, които се провеждат по искане¹² на една трета от страните, на председателя на Комитета на страните или на Генералния секретар на Съвета на Европа обикновено два пъти в годината.

2.4. Предвидените актове на Комитета на страните

На 11 декември 2025 г. по време на 19-ото си заседание Комитетът на страните се предвижда да пристъпи към приемането на осем проекта на препоръки (една въз основа на процедурата за базова оценка и седем — въз основа на първия кръг за тематична оценка), както и на едно заключение (наричани съответно „проектите на препоръки“ и „проекта на заключения“, а заедно „предвидените актове“):

- (1) Препоръка относно прилагането на Истанбулската конвенция от Обединеното кралство, съдържаща се в документ IC-CP(2025)22prov;
- (2) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Андора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)23prov;
- (3) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Белгия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)24revprov;

¹⁰ Становище 1/19 на Съда от 6 октомври 2021 г., Истанбулска конвенция, ECLI:EU:C:2021:832.

¹¹ Съдържащи се в документ IC-CP(2024)10 rev.

¹² Член 67, параграф 2 от Конвенцията.

- (4) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Франция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)25proV;
- (5) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Италия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)26proV;
- (6) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Нидерландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)27proV;
- (7) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Португалия [IC-CP(2025)28proV];
- (8) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Сърбия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)29proV; както и
- (9) Заключение относно изпълнението на препоръките по отношение на Полша, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)30proV.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

Предвидените актове са адресирани до девет страни по Конвенцията и включват препоръки (въз основа на процедурата за базова оценка и на първия кръг за тематична оценка) относно мерките, които да бъдат предприети за прилагане на Конвенцията от осем страни по нея, както и заключения относно изпълнението на предишни препоръки от една страна по нея. Актовете се отнасят до прилагането на разпоредбите на Конвенцията от съответните институции и публичната администрация. Съюзът стана страна по Конвенцията, доколкото тя се прилага за неговите институции и публична администрация, и има изключителна компетентност да приема задълженията, установени в Конвенцията, по отношение на собствените си институции и публична администрация, в рамките на член 336 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Поради това е целесъобразно да се установи позицията, която трябва да се земе от името на Съюза в рамките на Комитета на страните по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза, тъй като предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, като повлияят върху тълкуването на съответните разпоредби на Конвенцията в бъдеще.

Проектите за препоръки и заключения по въпроси от компетентността на Съюза по отношение на собствените му институции и публична администрация са в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза. Поради това се предлага Съюзът да не повдига възражения срещу приемането на проектите на препоръки и заключения на 19-ото заседание на Комитета на страните.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“¹³.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Комитетът на страните е орган, създаден с Истанбулската конвенция. Предвидените актове, които Комитетът на страните има за задача да приеме, представляват актове с правно действие. Предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, тъй като могат да засегнат тълкуването на съответните разпоредби на Истанбулската конвенция в бъдеще. Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

По отношение на предвиден акт, който преследва едновременно няколко цели или се състои от няколко части, които са неразривно свързани, без никоя от тях да е акцесорна по отношение на другите, материалноправното основание за решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС ще трябва, по изключение, да включва съответните различни правни основания.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Що се отнася до материалноправното основание, ЕС се присъедини към Истанбулската конвенция по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹⁴, и въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по

¹³ Решение на Съда от 7 октомври 2014 г., *Германия/Съвет*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

¹⁴ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното

наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане¹⁵. Присъединяването на ЕС към Истанбулската конвенция беше разделено в две отделни решения на Съвета, за да се вземе предвид специалната позиция на Дания и Ирландия по отношение на дял V от ДФЕС. Следователно решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, също трябва да бъде разделено на две решения, когато съответните препоръки или заключения се отнасят и до двата въпроса. Предложеното решение се отнася до въпроси, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза. Поради това материалноправното основание за настоящото решение е член 336 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 336 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на неговото 19-о заседание, във връзка с препоръките и заключенията, адресирани към някои страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 336 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Конвенцията“) беше сключена от Съюза с Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета¹⁶ по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза и с Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета¹⁷ по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане, доколкото тези въпроси попадат в обхвата на изключителната компетентност на Съюза, и влезе в сила за Съюза на 1 октомври 2023 г.
- (2) Съгласно член 66, параграф 1 от Конвенцията Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) следи за изпълнението на Конвенцията от страните по Конвенцията („страните“). Съгласно член 68, параграф 11 от Конвенцията GREVIO трябва да приеме доклад и заключения относно мерките, предприети от съответната страна за изпълнение на разпоредбите на Конвенцията.
- (3) Комитетът на страните (наричан по-нататък „Комитетът“) може да приема препоръки, адресирани до съответната страна, в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията въз основа на доклада и заключенията на GREVIO.

---

¹⁶ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

В тези препоръки трябва да се прави разграничение между мерките, които трябва да бъдат предприети възможно най-скоро, с изискване да се докладва на Комитета в срок от три години, и мерките, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на 3-годишния срок съответната страна трябва да докладва на Комитета за предприетите мерки в 10 конкретни области от Конвенцията. Въз основа на този доклад и на всяка допълнителна информация Комитетът приема заключения относно изпълнението на препоръките, като тези заключения се изготвят от секретариата на Комитета.

- (4) Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка след първоначалната базова процедура за оценка на GREVIO се разделят на кръгове („кръгове за тематична оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие“ и се отнася до 20 члена от Конвенцията, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. На 17-тото си заседание, проведено на 17 декември 2024 г., Комитетът прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от Комитета с оглед на докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг за тематична оценка, съдържащи се в документ IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Очаква се по време на 19-ото си заседание на 11 декември 2025 г. Комитетът да приеме следните проекти на препоръки (една въз основа на кръга на базова оценка и седем — въз основа на първия кръг за тематична оценка) и проект на заключения относно прилагането на Конвенцията от девет страни (наричани съответно „проектите на препоръки“ и „проекта на заключения“, а заедно „предвидените актове“):
  - (1) Препоръка относно прилагането на Истанбулската конвенция от Обединеното кралство, съдържаща се в документ IC-CP(2025)22prov;
  - (2) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Андора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)23prov;
  - (3) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Белгия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)24revprov;
  - (4) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Франция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)25prov;
  - (5) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Италия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)26prov;
  - (6) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Нидерландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)27prov;
  - (7) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Португалия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)28prov;

- (8) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Сърбия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)29prov; както и
- (9) Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Полша, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)30prov.

–

- (6) Съюзът има изключителна компетентност да приема задълженията, установени в Конвенцията, по отношение на собствените си институции и публична администрация, в рамките на член 336 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В точка 305 от своето Становище 1/19 от 6 октомври 2021 г. по дело „Истанбулска конвенция“¹⁸, Съдът на ЕС прие, че значителна част от задълженията по Конвенцията, свързани с предприемането на превантивни мерки и мерки за защита, по същество обвързват Съюза по отношение на персонала в неговата администрация, както и по отношение на гражданите, посещаващи помещенията и сградите на неговите институции, агенции и органи. Освен това в точка 307 от същото становище Съдът прие, че Съюзът не би трябвало да се ограничава до въвеждането на минимални предписания или подкрепящи мерки, а би трябвало сам да осигури пълно изпълнение на тези задължения. Същевременно обхватът на задълженията на Съюза следва да се тълкува, като се имат предвид специфичното естество и правомощия на Съюза. По-специално, тъй като публичната администрация на Съюза не разполага с правомощия за правоприлагане, препоръките по отношение на правоприлагането, като например издаването на незабавни заповеди за забрана, следва да се тълкуват като изискване Съюзът да гарантира безопасността на жертвите, доколкото неговите правомощия го позволяват, например като се отказва достъп на предполагаемите извършители до помещенията на институциите.
- (7) Предвидените актове се отнасят до изпълнението на разпоредбите на Конвенцията, които се прилагат и за Съюза по отношение на неговите институции и публична администрация. Поради това е целесъобразно да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета по отношение на въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза, тъй като предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, като повлияят върху тълкуването на съответните разпоредби на Конвенцията в бъдеще.
- (8) Що се отнася до Обединеното кралство, проектът на препоръка относно прилагането на Конвенцията от негова страна включва необходимостта от: осигуряване на подходящи и устойчиви финансови ресурси за всички политики, насочени към борба с насилието над жени, и устойчиво финансиране за съответните организации на гражданското общество (член 8 от Конвенцията); предоставяне на националните координиращи органи на необходимия мандат, компетентност и ресурси и гарантиране на координацията и изпълнението на политиките и мерките за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени и техния независим мониторинг и оценка, подкрепени от съответните

---

¹⁸ Становище 1/19 на Съда от 6 октомври 2021 г., Истанбулска конвенция, ECLI:EU:C:2021:832.

данни (член 10 от Конвенцията); хармонизиране на системите за събиране на данни и гарантиране на систематичното събиране на дезагрегирани данни относно насилието над жени (член 11 от Конвенцията); осигуряване на обучение за съответните специалисти относно подходящите начини на реагиране спрямо насилието над жени (член 15 от Конвенцията); премахване на бариерите за достъп до общите услуги за подкрепа (член 20 от Конвенцията); осигуряване на достъп до специализирани услуги за подкрепа и подслони за всички жертви на насилие над жени и домашно насилие (членове 22 и 23 от Конвенцията); намаляване на вторичната виктимизация, като се гарантира, че случаите се разглеждат ефикасно и без забавяне (член 50 от Конвенцията); и гарантиране на използването на незабавните заповеди за забрана (член 52 от Конвенцията). Тъй като препоръката по тези въпроси е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането ѝ.

(9) Що се отнася до Андора, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: разработване на дългосрочна всеобхватна стратегия за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията; осигуряване на пълноценно участие на организациите за правата на жените в изготвянето на политиките и редовно оценяване на тези политики въз основа на подробни показатели (член 7 от Конвенцията); по-голяма яснота на бюджетите за дейности за предотвратяване и борба с насилието над жени и домашното насилие, продължаване на усилията за увеличаване на тези бюджети, когато е необходимо, и гарантиране, че на НПО в областта на правата на жените се предоставят достатъчно субсидии и време за извършване на поверените им дейности (член 8 от Конвенцията); по-нататъшно разширяване на събирането на дезагрегирани данни за всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 11 от Конвенцията); разширяване на сферата на кампаниите за превенция, така че да включват всички форми на насилие, обхванати от Истанбулската конвенция, и редовно оценяване на тяхното въздействие (член 12 от Конвенцията); осигуряване на достатъчно човешки ресурси и подходящи квалификации за специалистите, работещи по програми за извършителите, разработване на минимални стандарти и въвеждане на специална програма за извършителите на сексуално насилие (член 16 от Конвенцията); гарантиране, че специализираните услуги за подкрепа отговарят на нуждите на жертвите (член 22 от Конвенцията); предприемане на мерки, за да се гарантира, че всички заинтересовани страни извършват оценка на риска за всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, и я повтарят редовно (член 51 от Конвенцията); гарантиране, че незабавните заповеди за забрана могат да се издават незабавно, когато е налице непосредствена опасност, и установяване на ясна правна рамка, която гарантира правилното управление на незабавните заповеди за забрана (член 52 от Конвенцията); и гарантиране, че жертвите на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, могат да се възползват от заповедите за защита и че нарушенията се наказват (член 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

(10) Що се отнася до Белгия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: осигуряване на по-голяма съгласуваност на политиките и мерките във връзка с предотвратяването и

борбата с насилието над жени между различните равнища на управление в страната (член 7 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на събираните данни и хармонизиране на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); осигуряване на практическото прилагане на изискването за предаване на знания относно принципите, изброени в член 14 от Конвенцията, на всички образователни равнища (член 14 от Конвенцията); въвеждане на първоначално и продължаващо обучение за всички съответни специалисти и приемане и разпространяване на стандарти за качество на курсовете за обучение (член 15 от Конвенцията); засилване на подкрепата за възстановяването и икономическата независимост на жените — жертви на насилие, чрез подходящи мерки и въвеждане на стандартизирани пътеки за полагане на грижи в сектора на здравеопазването, за да се гарантира идентифицирането на жертвите и насочването им към подходящи специализирани услуги за подкрепа (член 20 от Конвенцията); осигуряване на достъп до подслони и създаване на гореща телефонна линия, която да служи като единно звено за контакт (член 22 от Конвенцията); осигуряване на ефективно разглеждане на случаите и основано на пола и ориентирано към жертвите разбиране на насилието над жени; осигуряване на наличието на ефективни гаранции за предотвратяване на неподходящото използване на медиация и осигуряване на подходящи и достатъчни санкции (членове 49 и 50 от Конвенцията); гарантиране на наличието на незабавни заповеди за забрана, заповеди за защита и ограничителни заповеди и на достъпа до тях за всички жертви (членове 52 и 53 от Конвенцията); оценяване на прилагането на съществуващите мерки за защита и гарантиране, че всички въведени мерки се прилагат на практика за жертвите на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (11) Що се отнася до Франция, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: разработване на дългосрочна всеобхватна стратегия за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, осигуряване на разпределението на достатъчно ресурси за органа, координиращ политиките за предотвратяване и борба с насилието над жени, осигуряване на пълноценното участие на сдруженията за защита на правата на жените в изготвянето на политиките и редовно оценяване на тези политики въз основа на предварително определени показатели (член 7 от Конвенцията); продължаване на усилията за осигуряване на достатъчно финансиране за политиките за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жените, по-голяма яснота на бюджетите, разпределени за тези политики, и гарантиране, че организациите за защита на правата на жените разполагат с достатъчно и стабилни финансови ресурси, за да извършват своята работа (член 8 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на данните и събиране на данни за броя на жените и момичетата, които търсят помощ от здравните служби (член 11 от Конвенцията); подобряване на усилията и оценка на въздействието на мерките в областта на първичната превенция (член 12 от Конвенцията); осигуряване на достъп на учениците до образование по въпросите, посочени в член 14 от Конвенцията (член 14 от Конвенцията); гарантиране, че всички специалисти, които са в контакт с жертвите и извършителите, получават обучение относно всички форми на насилие над жени и че това обучение се оценява (член 15 от Конвенцията); приемане и прилагане

на минимални стандарти за програмите за извършителите на насилие и оценка на тяхното въздействие (член 16 от Конвенцията); гарантиране, че в цялата страна са създадени координационни органи и че новите механизми за обслужване на едно гише, създадени за предоставяне на подкрепа на жените жертви, включват всички съответни органи (член 18 от Конвенцията); осигуряване на достъп на всички жени — жертви на насилие, до съдебномедицинска експертиза, и предприемане на допълнителни мерки за предотвратяване и борба с насилието над жени с увреждания (член 20 от Конвенцията); осигуряване на наличието на специализирана подкрепа в цялата страна, включително за жените — жертви на насилие, и за техните деца, пребиваващи в подслони, и гарантиране, че тези услуги отговарят на цифровото измерение на насилието над жени (член 22 от Конвенцията); предоставяне на жертвите на сексуално насилие на медицински грижи, подкрепа при травми, съдебномедицински експертизи и психологическа помощ (член 25 от Конвенцията); засилване на мерките, предприети за насърчаване на жените — жертви на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, да съобщават за такова насилие, и осигуряване на подходящи услуги за приемане и подкрепа, както и продължаване на усилията за осигуряване на подходящи съдебни действия в отговор на всички форми на насилие над жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); осигуряване на систематично извършване на оценка на риска във всички случаи на насилие над жени (член 51 от Конвенцията); използване в по-голяма степен на заповедите за защита и гарантиране, че нарушенията се наказват (член 53 от Конвенцията); и ограничаване на вторичната виктимизация, на която могат да бъдат изложени жените — жертви на насилие, по време на производството (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (12) Що се отнася до Италия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: гарантиране, че националният план за действие на Италия относно насилието над жени е насочен към всички форми на насилие над жени и е подкрепен от график, финансови ресурси и показатели за измерване на напредъка, осигуряване на ефективни консултации с гражданското общество и по-добро координиране на изпълнението на съответните политики (член 7 от Конвенцията); осигуряване на устойчиво и дългосрочно финансиране за всички политики и мерки, насочени към предотвратяване и борба с насилието над жени, като същевременно се осигуряват отделни бюджетни редове и линии за финансиране (член 8 от Конвенцията); осигуряване на събирането и разбивката на данни от всички заинтересовани страни (член 11 от Конвенцията); преразглеждане на учебните програми и материали с оглед премахване на отрицателните стереотипи за жените и момичетата (член 14 от Конвенцията); въвеждане на първоначално и продължаващо обучение за всички съответни специалисти относно всички форми на насилие над жени (член 15 от Конвенцията); осигуряване на наличността на подслони и подкрепа чрез гореща телефонна линия за всички жертви (член 22 от Конвенцията); осигуряване на навременни, адекватни и ефективни действия в отговор на сигналите, свързани с всички форми на насилие над жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); осигуряване на систематични оценки на риска за жертвите на всички форми на насилие над жени, които се основават на наръчници и насоки (член 51 от Конвенцията); и

гарантиране, че незабавните заповеди за забрана се издават, когато е необходимо, и че при нарушения се предприемат ответни действия (членове 52 и 52 от Конвенцията); Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

(13) Що се отнася до Нидерландия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: гарантиране, че политиките и мерките, предприети във връзка с предотвратяването и борбата с насилието над жени и домашното насилие, са координирани и че обхващат всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, възлагане на ролята на координиращ орган на напълно институционализирани субекти с ясни мандати, правомощия и необходими ресурси и осигуряване на участието на неправителствени организации в изготвянето на политиките (член 7 от Конвенцията); въвеждане на подходящо и устойчиво финансиране за политиките и мерките относно всички форми на насилие над жени и домашно насилие, въвеждане на отделни бюджетни редове и линии за финансиране, които се основават на принципа на бюджетирането, съобразено с равенството между половете, и гарантиране на подходящо и устойчиво финансиране за организациите за защита на правата на жените (член 8 от Конвенцията); адаптиране на категориите данни за събирането на дезагрегирани данни (член 11 от Конвенцията); предприемане на мерки за предаване на знания относно всички принципи, изброени в член 14 от Конвенцията (член 14 от Конвенцията); засилване на обучението за всички специалисти, като същевременно се използва експертният опит на организациите за защита на правата на жените (член 15 от Конвенцията); осигуряване на достъп до подслони за всички жертви, включително за жертвите на интерсекционална дискриминация (член 22 от Конвенцията); предприемане на мерки за насърчаване на подаването на сигнали от жени жертви, включително от жени, изложени на риск от интерсекционална дискриминация (членове 49 и 50 от Конвенцията); гарантиране, че се извършват оценки на риска в случаи на домашно насилие и други форми на насилие над жени като част от ответните междуведомствени действия (член 51 от Конвенцията); и гарантиране, че съответните органи могат незабавно да издават ограничителни заповеди и незабавни заповеди за забрана в случай на непосредствена опасност (член 52 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

(14) Що се отнася до Португалия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: осигуряване на подходящи финансови ресурси за изпълнението на националните стратегии и планове за действие, както и устойчиво финансиране за организациите за защита на правата на жените (член 8 от Конвенцията); осигуряване на обучение относно насилието над жени за всички специалисти, които влизат в контакт с жертви (член 15 от Конвенцията); осигуряване на наличие в достатъчна степен на програми за извършителите на домашно и сексуално насилие, приемане на минимални стандарти и тяхното непрекъснато оценяване (член 16 от Конвенцията); разработване на напълно функциониращи, координирани междуведомствени действия в отговор на всички форми на насилие над жени (член 18 от Конвенцията); създаване на гореща телефонна линия за жени —

жертви на различни форми на насилие, осигуряване на подслони за жертвите на всички форми на насилие над жени и гарантиране на наличието на специализирани услуги за подкрепа (член 22 от Конвенцията); гарантиране на ефективното разследване на случаите, като се увеличат усилията за събиране на доказателства чрез преодоляване на прекомерната зависимост от показанията на жертвите, и гарантиране на съизмеримостта на санкциите с тежестта на престъплението (членове 49 и 50 от Конвенцията); и гарантиране, че незабавните заповеди за забрана се издават бързо и с незабавно действие, както и засилване на мониторинга на заповедите за защита (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (15) Що се отнася до Сърбия, проектът на препоръки относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: осигуряване на ефективното изпълнение и мониторинг на съответната нейна стратегия и разпределяне на достатъчно ресурси на компетентния(ите) орган или органи, отговарящ(и) за координацията, изпълнението, мониторинга и независимата оценка на политиките и мерките, насочени към всички форми на насилие над жени (член 7); осигуряване на подходящи и устойчиви финансови средства за законодателството, политиките и мерките, насочени към предотвратяване и борба с насилието над жени и домашното насилие, включително за институциите и субектите, отговарящи за тяхното прилагане, както и използване на съобразено с равенството между половете бюджетирание, за да се даде възможност за ефективен мониторинг на публичните разходи и да се гарантира устойчиво финансиране за организациите на жените, които предоставят специализирана подкрепа на жертвите чрез дългосрочни безвъзмездни средства, отпускани чрез прозрачни процедури за възлагане на обществени поръчки (член 8 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на събираните данни по съответните фактори и хармонизиране на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); осигуряване на редовни превантивни мерки, насочени към премахване на свързаните с пола стереотипи и преодоляване на неравенството между половете като първопричина за насилието над жени, и насърчаване на кампании за повишаване на осведомеността, насочени към всички форми на насилие над жени, включително тяхното цифрово измерение, насочено към обществото като цяло (член 12 от Конвенцията); осигуряване на систематично начално и продължаващо обучение за всички съответни специалисти (член 15 от Конвенцията); разширяване и предоставяне на достатъчни ресурси за програмите за извършители на домашно насилие и приемане на единни стандарти (член 16 от Конвенцията); подобряване на достъпа на жертвите до финансова подкрепа, жилищно настаняване и заетост и гарантиране на безплатни съдебномедицински експертизи (член 20 от Конвенцията); осигуряване на места в подслоните за всички жертви, включително за жертвите, които се сблъскват с интерсекционална дискриминация (член 22 от Конвенцията); гарантиране на достъпността на кризисните центрове за насочване на жертвите на изнасилване или на сексуално насилие, които да бъдат достъпни независимо от готовността на жертвата да подаде сигнал за престъплението (член 25 от Конвенцията); насърчаване на подаването на сигнали за всички форми на насилие над жени, засилване на събирането на доказателства и предприемане на мерки за гарантиране на ефективното разглеждане на случаите (членове 49 и 50 от Конвенцията); включване на всички

съответни институции в оценката на риска (член 51 от Конвенцията); подобряване на мониторинга и спазването на спешните и разширените защитни мерки и гарантиране на процедурна съгласуваност (членове 52 и 52 от Конвенцията); и гарантиране на ефективното прилагане на всички мерки за защита на жертвите и гарантиране на правото на жертвите да бъдат надлежно информирани (член 56 от Конвенцията). Тъй като този проект на препоръки е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му.

- (16) Що се отнася до Полша, проектът на заключения относно прилагането на Конвенцията от нейна страна включва необходимостта от: разработване на всеобхватни и координирани политики за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, обхванати от Конвенцията, укрепване на механизмите за междуинституционално сътрудничество между органите, за да се гарантира достъпът на жертвите до механизми за подкрепа и защита, и извършване на независими сравнителни анализи на съществуващите мерки и програми (член 7 от Конвенцията); увеличаване на финансовите средства за предотвратяване и борба с всички форми на насилие над жени, гарантиране на въвеждането на специални бюджетни редове за мерките за предотвратяване и борба с насилието над жени, осигуряване на справедливо и стабилно финансиране за НПО и гарантиране на тяхното участие в изпълнението и мониторинга на всички съответни политики (член 8 от Конвенцията); предоставяне на необходимите човешки и финансови ресурси на координиращия орган за Конвенцията (член 10 от Конвенцията); и гарантиране на събирането на дезагрегирани данни и хармонизиране на събирането на данни между съответните служби (член 11 от Конвенцията). Тъй като този проект на заключения е в съответствие с политиките и целите на Съюза и не поражда опасения във връзка с правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не повдига възражения срещу приемането му,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, създаден съгласно член 67 от Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, на неговото 19-о заседание, е да не се повдигат възражения срещу приемането на следните актове:

- (1) Препоръка относно прилагането на Истанбулската конвенция от Обединеното кралство, съдържаща се в документ IC-CP(2025)22prov;
- (2) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Андора, съдържащи се в документ IC-CP(2025)23prov;
- (3) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Белгия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Франция, съдържащи се в документ IC-CP(2025)25prov;

- (5) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Италия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)26provision;
- (6) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Нидерландия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)27provision;
- (7) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Португалия [IC-CP(2025)28provision];
- (8) Препоръки за изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Сърбия, съдържащи се в документ IC-CP(2025)29provision; както и
- (9) Заключение относно изпълнението на препоръките по отношение на Полша, приети от Комитета на страните, съдържащи се в документ IC-CP(2025)30provision.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на   година.

*За Съвета
Председател*